

BÉKÜLJETEK MEG ISTENNEL

Történelmi jelentőségű eseménynek nevezték az amerikai napilapok azt az eseményt, hogy az orosz nép vezére Gorbacsov és az Egyesült Államok elnöke Ronald Reagan egyezményt írt alá 1987. december 8-án az "intermediate" atombombák leszereléséről.

Ez az esemény a mi véleményünk szerint is nagy fontosságú, kiváltképp

akkor, ha ezt az első szerződést további, távolabbra ható bombák leszerelésé követi.

Nem ringatjuk magunkat ábrándos gondolatokban. Ez az első lépés nem jelent világbékét, és nem adja meg azt a biztonsági érzést, ami után a világ népe vágyakozik. Az a tény azonban, hogy a két világhatalom vezetője leült és tárgyalta a világbéke megőrzéséről, biztató jel. Mi ebben a történelmi jelentőségű aktusban főleg **azt az indulatot értékeljük, ami a részleges atomfegyver leszerelésről szóló dokumentumot kidolgozta és aláírta.**

A két aláíró hatalom birtokában marad az atomfegyverek túlnyomó része és ezekkel a világot többszörösen el lehet pusztítani. Elvégre mindegy, hogy valamelyik országot 1000 atombomba ér, vagy 10, amikor tíz is végzetes pusztítást képes végezni. Fegyver leszerelés magában nem biztosítja a békét! Ha minden atombombát ártalmatlanná tesznek, maradnak még tankok, repülőgépek, és mérgezőgázok. Ha ezek is eltűnnek, akkor is lenne kard, lándzsa és nyíl. És ha ez sem lenne, **akkor akadna husáng, amivel a modern Kainok folytatnák a harcot az Ábelek ellen.**

A béke az ember szívének a függvénye. Ha az ember szívét „Isten békéje” tölti el, akkor a világ rendelkezhet hatalmas pusztító fegyverekkel, az atombombák és az ágyúk nem fognak robbanni. Viszont ha az ember szívét a hitetlenség és a Sátán uralja, akkor lesz elég karó és kő, hogy az emberek egymást öljék.

A végleges megoldás nem a fegyverek „leszerelésében”, hanem az ember szívének a békét akaró és munkáló „felszerelésében” van. „Ha Isten békéje lakja a szívem, úgy dúlhat vihar ellemem.” Isten által újjá formált szív az igazi béke tartós biztosítéka. A nemzetek sok ezer éves történelme telve van háborúkkal. Szem elől nem téveszhető tény az, hogy Isten nélkül, a Neki való engedelmesség nélkül tartós békét nem lehet létrehozni. Tudjuk jól, hogy az orosz nép is békét kíván, de az ateista alapon álló vezetői nem nagyon figyelnek a nép kívánságára. Átmeneti béke az atomfegyverek birtokában, nem megnyugtató. Az atom csak egyszer pusztít, de akkor véglegesen.

A valódi és tartós béke létrehozására két módot látunk. **Az egyik az Istennel való megbékélés, a másik a hívők buzgó imája.**

Istennel való megbékélés alatt értjük a szívek megváltozását, azt a csodás isteni műveletet, amikor az ember új szívet kap, amint Ezékiel próféta írta: „És adok nekik egy új szívet, eltávolítom a kőszívet testükből” (36:26). Egy másik bibliai neve ennek a változásnak a megtérés. Minden sikerre számító békemozgalomnak azt a jelszavat kell használnia, amivel az Úr Jézus kezdte munkásságát. Ezt a jelszót, üzenetképpen minden irányba hangoztatni kellene s ez így hangzik: Térjete meg!

Tartós békét csakis Isten által megújított szívű emberek hozhatnak létre. Következésképpen a tartós béke alapjának a megvetése, az istenfélelemre

AZ ÉN URAM

*Valahol kint, valahol bent,
mindig ott van az én Uram,
valahol fent,
valahol lent
mindig áldott az én utam.*

*Nem kérdezi, ki vagyok én,
honnan jöttem, hová megyek,
Ő jár
a saját ösvényén,
mégis mindig engem vezet.*

*Bűneimet nem veszi el,
hogy ne bizzam el magamat,
de, amikor
én vetem el
ő maga ad nyugodalmat.*

*Nem hatják meg őt a könnyek,
ha csak magamat siratom,
de, ha mással
együtt érzek
ő lesz az én vigasztalóm.*

*Ő az, aki mindig figyel,
aki ismer, aki szeret,
Ő az, aki
kegyelmével
kormányozza életemet.*

Sinka László

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Bányai Sándorné, Bretz Tivadar,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MRS. ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:

Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

való felhívás a legelső teendő. A vas-
üggöny mögötti keresztyén békekonfe-
renciák címükben hordozzák kötelessé-
güket. **Hangosan kellene hirdetniük
mindkét tábor felé az evangéliumi üze-
netet: „Béküljünk meg Istennel!”**

Isten nélkül, Krisztus tanítása nél-
kül lehet békéről tanácskozni és tár-
gyni végtelenségig, és nem lesz béke.
Ha pedig az egyik tábor tagadja Is-
tent, az a tábor természeténél fogva
még ha akarja is, nem szolgálhatja a
tartós béke ügyét. De ki merné meg-
mondani az istentagadó orosz vezetők-
nek, hogy térjenek meg? Ha pedig a
keresztyén békekonferenciák azt az
igazi békére vezető első lépést nem
merik megtenni, akkor már is gyen-
géknek és hatástalanoknak bizonyul-
tak.

A békéhez vezető másik ösvény a
buzgó imádság útja. A hívó emberek
naponta imádkoznak a békéért. De
imádkoznak azokért a vezető férfi-
akért, akiknek a vállát terheli a béke,
vagy a háború ügye? Benyomásaink
szerint úgy véljük, hogy a Szovjet ve-
zetője Gorbacsov, őszintén kívánja a
békeállapot fenntartását. Kívánja ezt
gazdasági okokból és nemzete iránti
szeretetből. Ugyanezt állíthatjuk Ame-
rika elnökéről. Az emberi kívánság és
őszinte békeakarat az évezredek taní-
tása szerint a béke fenntartásához
nem elég. Az emberi szándékhoz iste-
ni jóváhagyás és vezetés kell.

Nagy reményekre jogosít, hogy
Reagan és Gorbacsov tanácskoztak.
A személyes beszélgetésekből rendsze-
rint békés eredmények származnak.
De a békeállapot ismét csak átmeneti
lesz. **A meg nem változott szív újból
fog találni alkalmat az ellenségeske-
désre.** Mindazáltal a béke dolgában a
rész eredmények is örömmel töltik be
szívünket és további jó eredményeket
várunk. Ha a vezetők leülhettek és ko-
moly államférfiakhoz méltóan tárgyal-
tak a két országra tartozó ügyekről,
az egyszerű orosz és amerikai polgá-
rok megkérdezik, miért nem találkozh-
tatnánk mi is? A jobb megértésből
jobb barátság lesz.

Amikor eltűnnek a határokról a tüs-
késdrót akadályok és a népek szaba-
don érintkezhetnek és közölhetik egy-
mással békés szándékukat, akkor a
béke remények erősödni fognak.

Ha hiszünk abban, hogy Krisztus a
békefejedelem és tudjuk, hogy Isten
imát meghallgató Úr, akkor foglaljuk
könyörgéseinkbe a két hatalmas állam
vezetőjét és hozzuk a népek közti meg-
értés ügyét Isten elé. **Ha Istennel tár-
gyljunk meg a béke ügyét, az többet
ér, mintha egymással beszélünk róla
népes konferenciákon.** U.

AZ ÚR OLTÁRA

Új rovatot nyitunk lapunkban „Az
Úr Oltára” címen. Ebben a rovatban
rövid cikkek fognak megjelenni vezető
testvéreink tollából, amelyben az áldo-
zat értékére fogják terelni testvéreink
figyelmét és amelyekből megtudják,
hogy az áldozók milyen célra helyezik
adományait az Úr Oltárára.

Ha magyar baptista testvéreink meg-
tudják, hogy misszióknak mire van
szüksége, és mi az az ügy, amiért áldo-
zatukat meghozzák, akkor szeretettel
megteszik a legjobbat.

Az új rovat alkalmat fog adni a sze-
rető szíveknek arra is, hogy **ÉLŐ és
ELHUNYT** kedveseik tiszteletére tett
adományaikkal segítsék elő misszióink
ügyét. Ezek az „emlék adományok” a
misszió segítségére szolgálnak, és rova-
tunkban fognak nyugtázást találni.
Emlékezhetünk mindenkire, élőkre és
közülünk eltávozottakra.

Testvéreink rövid elmélkedés után
több olyan élő, vagy már az Őrnál
örvendő egyénre emlékezhhetnek, aki-
nek tiszteletére és emlékére Az Úr
Oltárára tehetik adományait, s ez-
zel hathatósan támogatják az Úr mun-
káját, a missziókat.

A misszió a következő ágakat fog-
lalja magába: Az arra szoruló kezdő
missziók támogatását. A misszió érde-
kében történő szükséges utazások költ-
ségeinek fedezését, az evangéliumi iro-
dalom segítségét. A külföldön szolgáló
magyar missziómunkások támogatá-
sát. Mindezek nagy célt jelentenek és
ezzel kapcsolatban lelkesítésül érde-
mes idézni a híres angol misszionári-
us, William Carey mondását: „*Kérje-
tek nagy dolgokat Istentől, kísérelje-
tek nagy dolgokat Istenért!*”

**Az Úr munkájának a szépsége fel-
fog ragyogni amerikai magyar baptis-
ta misszióinkban.**

SZEMLE

ÉRTESÜLTÜNK, HOGY A MAGYAR protestáns Bibliatanács az 1977-ben kiadott bibliafordítás revíziójára készül. Ez alkalmából az alább közölt levelet küldtük a Bibliatanács tagjainak. A Bibliát olvasó és a Bibliát szerető baptisták a többi bibliás hívővel együtt kötelességüknek tartják, hogy a meglevő fordítás hiányosságaira és rendellenességeire rámutassanak és a szövegű fordítás ügyét felszínen tartsák mindaddig, amíg az eredeti nyelvhez hű fordítás nem kerül az olvasók kezébe.

A szavak és a kifejezések, amelyeknek a pontos fordítására kérjük a Bibliatanácsot a következők: 1. **Alámerítés** és nem a helyettesítő keresztelezés. 2. **Gyülekezet** és nem egyház. 3. **Bemerítés** az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek **nevébe** és nem nevében. 4. **Felülről származás** és nem újjászületés. 5. **Szó** (logos) és nem ige.

Ismerjük a felekezeti megkötöttségeket, amelyek nem engedik, hogy a fordítók tudásuk szerint pontosan a megfelelő magyar szóval adják vissza a görög szöveget. Szó behelyettesítés, felekezeti szempontokból való magyarázat olyan bűn, amire János figyelmeztet: „Hogy ha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra” (Jelenések 22:18). Minket, hála Istennek, nem akadályoznak emberi kötelékek abban, hogy szóvá tegyük a hibákat és hangot adjunk a hű szövegfordítási óhajunknak.

A levél:

A Magyar Bibliatanács Tagjainak
1440 Budapest, Abonyi u. 21. Pf. 5.

Kedves Testvéreim:

A Hungarian Church Press november 1-i száma jelentette, hogy a Magyar Bibliatanács az 1977-ben megjelent magyar Bibliafordítás revíziójára készül.

Engedjék meg, hogy néhány pont szerintem helytelen fordításának a kiüszöbölésére javaslatot tegyek.

1. Máté 28:1-ben olvasható „eis to onoma” helyes fordítása: „nevébe”. Így fordította Ravasz László is. A „nevében” felhatalmazást jelent. Krisztus a szöveg szerint nem erre gondolt.

2. Ha a „baptizdo” szót nem helyettesítjük a mesterséges „keresztel” szóval, hanem nyelvtanilag pontosan lefordítjuk, akkor az első pontban jelzett vers hű fordítása helyes és érthető lesz: „Bemerítvén őket az Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek nevébe.” Lásd: Ap.cs. 8:16, 19:3, 19:4, Gal. 3:27.

3. Az „ekklésia” szó háromféle fordítása (gyülekezet, egyház, anyaszentegyház) erőltetett másítás. A szövegű fordítás mindig: gyülekezet.

4. János 3:7 „gennéthénai anóthen” természetesen nem újjászületést jelent. „Felülről származás” helyesebb lenne. Az újjászületés kifejezés a Vulgatából származik. (Oportet vos nasci denuo.) Ez nem a görög szöveg fordítása. Károlit alighanem a latin szöveg befolyásolta. Az új teremtes Istentől származik, nem a szentségek vételétől, és nem a „második” születéstől.

5. Megfontolandó, hogy a „logos” maradjon-e „ige”? Ez a behelyettesítő szó nem jelenti azt, amit az első században a logos alatt értettek. Logos a teremő szó, a teremő gondolat. A német Wort, az angol word egy szótagból áll, mint a magyar szó. „Hirdesd Isten szavát” jól hangzik.

Tisztelettel javaslok a fentiek figyelembe vételét.

A hagyományra és a „nép így szokta meg” mondásra való hivatkozás sekélyes és nem tárgyilagos érvelés.

Ha a jelen fordítók (revizorok) nem adhatják vissza magyarul a görög szöveghez hűen és megkötöttség nélkül a jelzett pontokat, akkor már is szükségessé teszik a további revíziót.

Testvéri köszöntéssel és tisztelettel,

Dr. Udvarnoki Béla

1988. január 8.

Szövetségünk bizottságainak évközi gyűlése

Január 22—23-án tartotta szokásos évközi ülését Palm Bayben a végrehajtó, a Misszió és Pénzügyi Bizottság. A bizottsági tagokat a Bethesda Otthon és Bethesda gyülekezet látta vendégül.

Isten iránti hálával jelenthetjük, hogy Szövetségünk vezetőségének ez alkalommal nem kellett „kényes” és misszióknak ügyét fenyegető ügyekkel foglalkoznia. Békés, bizakodó hangulatban tárgyalt és elmélkedett az Úr munkájáról és az előtte álló feladatokról. Rendes, misszió ügyvitelünkbe tartozó problémák foglalkoztatták a bizottságok tagjait.

A Végrehajtó Bizottság az elszakadt gyülekezetek hazatéréséről és lelki közösségünkben a béke helyreállításáról tárgyalt. Ez örömdetes téma volt és a bizottság derűlátással és az Úr segítségébe vetett bizalommal, imádságos lélekkel elhatározta, hogy helyet ad a másik szövetség, a „konferencia” vezetője kérelmének és alkalmat ad a vele való eszmecsere. Három testvért bízott meg az említett „konferencia” vezetőjével való tárgyalásra: Bretz Tivardart, Háló Barnabást és Kish Ernőt. (Póttagnak a három említett testvér valamelyikének az akadályoztatása ese-

tére: Drescher Lajost.) Mire e sorok napvilágot látnak lapunk hasábjain, a tárgyalás szebb és jobb jövő kilátásainak a reménységében fog végződni.

A Misszió-Irodalmi Bizottság örömmel vette tudomásul egy új magyar baptista gyülekezet megakadulását Chicagóban. A gyülekezetnek 22 tagja van, de remélik, hogy a közeljövőben érdeklődő magyar baptista testvérekkel 30-ra fog emelkedni a taglétszám. A gyülekezet vezetője Lőrincz István, diakónus Zagoni Rudolf s másik vezető tag Szabó István. Másik kezdő csoportról is érkezett hír. Kelownaban (B.C. Kanada) a kis csoport (8 magyar baptista testvér) a helybeli érdeklődő magyarokkal rendszeres összejöveteleket tart Cserepka János és Margit lakásán. Itt is növekedés várható.

Tudomásul vette a misszió bizottság Panta István jelentését a torontói konvenció előkészületeiről. A lelkes csoport, Panta István, Jurás Pál, Kovács Imre és ifj. Panta István (a torontói magyar baptista gyülekezet tagjainak remélhető közreműködésével) dicséretes módon munkálja az emlékezetesnek ígérkező konferencia szervezését. Az a bizottság reménye és ezért imádkozunk, hogy a torontói konvenció

fogja jelenteni az amerikai és kanadai magyar baptisták újbóli egységét.

A konvenció megtartásával járó részleteket lapunk jövő számaiban közöljük.

Misszió-bátorságról és magyar baptista testvéreink ügyszeretetébe vetett bizalomról tett bizonysgot a Bizottság, amikor egy négyezer dollár deficitet költségvetést fogadott el. Az Úr ügye, missziónk érdeke megkívánta, hogy hittel és reeménységgel állapítsa meg a bizottság a költségvetés összegét. A hit azt sugallta, hogy a reménységben nem fognak megszegyenülni.

Kedves jelenet volt egy félkör alakú bejárati díszkapu ünnepélyes átadása. A díszkapu *Petre Gábor* és neje ajándéka az Úrnál levő *Petre Albert és Petre Gábor* prédikátor testvérek emlékére. Kétség kívül az emlékkapu nagyban emeli az Otthon területének szépségét.

Az Otthon és a Bethesda gyülekezet szokásos módon szeretettel és gondoskodással vendégelte meg a bizottságok tagjait. Köszönet illeti ezért *Dr. Bíró László* lelkipásztor testvért és *Czirák Erő és neje Ruth* testvéreket, az Otthon gondnokait.

AZ ÉLET ÉRTELME

Az ember földön való létezése természetszerűleg az élet értelmét, mint problémát veti fel. Annál is inkább, mivel bolygónkon az ember megjelenése óta eleddig számtalan generáció fordult meg (Préd. 1:4). Ez a matematikai pontosságú, következetes körforgás valamiféle véletlenszerűség, minden cél nélküli, tervszerűtlen életfutam talán?

Annyi bizonyos, hogy ez a törvényszerű körforgás valami szigorú, magasabbrendű akaratnak a függvénye. Láthatatlan pozitív erők befolyása alatt őrlődik a lélek, miközben törvények szabályozzák létének mértékét. Az élet, amely tulajdonképpen nem más, mint küzdelem és önfeláldozás, ma már érezhetően több, mint egy meghatározott biológiai funkció, vagy rendszerezett, egyetemes, harmonikusan ritmikus működés. Ezt bizonyítja az olyan tudományos felfedezések is, mint pl. korunk nagy találmánya, a lézersugár. „Az életet úgy kell megérteni, mint egy zeneművet. Ha el tudsz vonatkozni mindattól a kellemes, vagy kellemetlen hatástól, melyet az élet

dolgai, egyenként, egyéniségednek jelentenek: felismered a közös szépséget a hullámok játékában és tested fájásaiban és az események változásában és érzéseid, gondolataid áramlásában és mindenben. Mind más és mindig más és mégis mindig azonos. A dolgoknak ne a szerepét és hatását figyel, inkább mintázatát és iramát: csak ezen az úton értheted meg az életet, természetet, embertársaidat és önmagadat” (Weöres Sándor).

Mindezek mellett az a tény, hogy az ember a földre került, az nyilvánvalóan bizonyos időrendi előzményeket is feltételez. Nem beszélve arról, hogy egyszer távoznia kell erről a világról. Ezen igazságok tüzetől emésztve jut el végül is az élet értelmének, céljának problémájáig. Tehát ahhoz a kérdéshez, hogy tulajdonképpen miért is él a földön. Azaz: *mi célból, mi okból, mi végre?*

Ez volt minden idők kutató emberének egyik legfontosabb kérdése, s ma is ez foglalkoztatja leginkább a bölcselkedő elmét. De vajon kap-e, s ha igen hol, feleletet izgató dilemmájára? Segítségére ugyan ott áll a különböző tudományágak hosszú sora, megannyi múltból merített elmény, filozófiai rendszerek, tapasztalat, s megnyugtató válasz helyett mégis inkább csak a hipotézisek külön világának a kerítéséig jut el, ahol is végül üres vitatkozásokban forgácsolódik el minden szellemi energiája. Régi igazság: aki keres, az talál, s az ember immár évezredek óta keres megnyugtató feleletet képzetét izgató kérdéseire.

Kezdve a természettudományoknál a filozófián keresztül, egészen a matematikáig ostromolja a tudás várát de csaknem eredménytelenül. Az élet csodálatos misztériuma olyan beláthatatlan labirintusként mered szemébe, mely megghiúsítja minden igyekezetét, s hovatovább zsákutcába juttatja véges értelmének világát.

Az, hogy vagyok, létezem, kitapintható tapasztalati tény, amit Descartes így fogalmazott meg: „Gondolko-dom, tehát vagyok.” — Így a földről való egykori távozása sem kétséges. És lehetséges, hogy földi léte minden

Képek az óhazai baptista misszióról

A Déli Baptista Külmissziótársaság képes havi lapja a „*The Commission*” februári száma 28 oldalas képes, szöveges riportot hoz a magyarországi baptisták munkájáról. A cikket Martha Skelton, a lap munkatársa írta, a képeket Warren Johnson készítette.

Pécscről, Kiskőrösről, Szentendréről és Szegedről, valamint az ottani lelkipásztorokról, Gerzsenyi Sándorról, Mónus Jánosról, továbbá Vass Ferencről, Herjeczki Andrásról, Viczián Jánosról és Dr. Szenhodranszki Jánosról szól a cikk. Ezeket és más óhazai érdekességeket mutatják a kitűnő képek.

Érdeklődők, akik szeretnék olvasni a cikkeket, és látni a képeket, írjanak a The Commission szerkesztőségébe:

**3806 Monument Avenue,
Richmond, VA 23230**

Egy-egy példányt alighanem kaphatnak mérsékelt díjért.

Európai vallásfelekezetek veszíte-

nek a társadalomra ható befolyásukból. Gunnar Staalsett, jelentette a nyugatnémet rádióban, hogy a skandináv országok lakossága 95 százalékban lutheránus, de csak 12—14 százalék jár templomba. Ez áll a többi lutheránus országokra is. A felekezetek igazi ereje nem a pénzben, politikai befolyásban van, hanem a misszió munka hatásában.

A Déli Baptisták Külmissziós Társasága megengedi, hogy misszionáriusai megváltoztassák állampolgárságukat, ha a misszióterületen való maradásuk ezt követeli. Lemondhatnak amerikai állampolgárságukról, hogy tovább szolgálhassanak. Egyik-másik afrikai és ázsiai ország akadályokat gördít az amerikai misszionáriusok beengedése elé.

Ha csak az beszélne, akinek van mondanivalója, nagy csend lenne a világon.

Balzac

konkrét cél nélkül zajlott az időben? Úgy mondják, ha a test az enyészet martalékává is válik, a szellem az halhatatlan... Jó tudnom tehát; honnan jöttem, mi célból, s hová megyek. Az önmagával szembenézni nem akaró ember ugyan próbál önmegnyugtató választ találni, de valahol a tudatalattijában mégis ott morajlik kétségeinek tengere. Minden, amit ezzel kapcsolatban elmondhatunk, legfeljebb részgazság, mint pl. az, hogy „az életnek értelme tulajdonképpen maga az élet, de úgy, hogy az folyton magasabb, éneklobb, egyre gazdagabb, győzelmes, teljesedő élet legyen” (Prohászka). Nem öncél tehát, hanem a nagy egészben való önfeláldozó szolgálat. Olyanok, mint létharc, munka, utódok nevelése, egyetemes emberi felemelkedés, természetes vágyak kielégítése sem ok, hanem okozat. Jól lehet, az esetek többségében ezeket tartják az élet értelmének. Bár az említettek mozgató rugói részint a lét, másrészt a fajfenntartás ösztönébe gyökereznek. Az előbbiek megélésével ilyen módon az ember csupán csak tudomásul veszi létezésének tényét, — függetlenül az állandó evolúciótól — magyarázat nélkül. Hiszen egész életharcának ösztönzője voltaképpen nem egyéb, mint a haláltól való félelem s az, hogy az ember egyáltalán ismer halálfélelmet, az már bizonyos céltudatosságot sejtet, azaz a legteljesebb mértékben kizárja az élet értelmetlen tervszerűtlenségét. Shopenhauer még a filozófia ihletőjének is a halálfélelmet jelöli. De idézhetném Emersont is, aki így fogalmaz: „Küzdelemre és reményre születünk.” Igen ám, de milyen célból? „A világ az ember körül forog. Ő a teremtés célja, és az egész üdvörtörténet az ő lelke, sorsa körül folyó küzdelem” (Halasy-Nagy József). Vannak definíciók, amelyek jól hangznak, csak éppen nem szolgálnak magyarázattal. A főntebb említett emersoni mondás is egy ilyen. Nem az a kérdés, hogy mit csinállok, milyen elveket, eszményeket követek, hanem végső fokon az, hogy miért.

Venyercsán László

(Második, befejező rész következik)

Kívülről jövő kísértés csak akkor sikeres, ha belső vágy erősíti.

Sunshine Magazine

JÉZUS ISKOLÁJA

II. rész

(Máté 11:29—30)

III. Jézus iskolájának gyakorlati tananyaga közül az első a teherhordozás: „Vegyétek fel magatokra az én igámat!” (Máté 11:29). A tanulás is igahordozás. De amíg a felszínes tanítvány számára ez teher, addig a tanulni-vágyóknak ugyanaz: „gyönyörűsége és könnyű”. De csak akkor, ha megszabadultak akaratosságuktól, beképzeltségüktől és könnyelműségeiktől. Az iga egyrészt hasznos szerszám, mert — bár ellentmondásosnak tűnik —, megkönnyíti a munkát, másrészt összekapcsolja az egy igában lévőket! A mi legszentebb iga-társunk Jézus. Az iga a Jézussal való szoros kapcsolatnak a képe. Ez együttjárásra készítet, mert csak így tudunk vele lépést tartani. Viszont az igában lévőknek nincs többé önálló cselekvési és mozgási szabadságuk. Az ember sohasem adja fel a szabadságát szívesen. Csak az a kérdés, hogy kinek és milyen célra ajánlom fel a szabadságomat? Aki nem vállalja Jézus igáját, az előbb-utóbb sokkal nehezebb, egyáltalán nem „gyönyörűsége és könnyű” iga alatt görnyed... Viszont aki megtapasztalta Jézus szeretetből felkínált igáját, azt örömmel és önként hordozza, hiszen ez nem jelent felettébb való megerőltetést; a teherhordozás Jézussal valóban könnyű és nem gyötrő. — Jézus iskolájában bőséges a tananyag. Pál apostol megörököltette számunkra a legfőbb tantárgyakat (Gal 5:22—26). Sőt ezeket megelőzve, nevén nevezi azokat a sátántól eredő félrevezető „tantárgyakat”, amelyek feltétlen bukást eredményezhetnek (Gal 5:16—21).

IV. Az eminens tanítvány, tarzuszi Pál, Mesterével való találkozás után kész volt minden addig szerzett ismeretét és tudományát „kárnak és szemétnak ítélni”, csakhogy Jézus tanítványa legyen (Fil 3:7—8). Az általa felsorolt tantárgyakon kívül két értékes dolgot tanult Jézusától: *megelégedettséget és belső egyensúlyt* (Fil 4:11—12). Ezért mondhatta: „Megtanultam...” Erre szüksége volt az apostolnak, mert tanítványságának útja nem volt rózsával tele hintve... (1 Kor 4:11—13); 2 Kor 11:23—27). Jézus nevelőeszköze-

hez tartozik, hogy tanítványai különböző helyzetekbe kerüljenek. A kellemes és kellemetlen napok, vagy emberek és körülmények váltakoznak életükben (Máté 10:24). A tanítványoknak az ellenséges világ a gyakorlóterük; az Úr ott acélozza meg hitüket, akarásukat, és ellenállóképességüket. Ezért írja az apostol, hogy „szinte a világ szemetjévé lettünk” (1 Kor 4:13). Nem könnyű a tanítványnak, amikor a közösségben netán kiemelt helyen szolgál, míg a világban utolsóként kezelik... Pál ezt az iskolát is végig járta (ApCs 19 r.). Mesterétől tanulta, hogy képes volt fent lenni gőg és elbizakodottság nélkül, és tudott „a bűnösök között első lenni” (1 Tim 1:15). Ezt is csak Jézus iskolájában lehet megtanulni. Minthogy az sincs előírva, hogy tanítványainak korlátolt és fejlődésképtelen embereknek kell lenniök; ezt a Szentírásban nem olvashatjuk — ellenben azt igen, hogy: „Elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere...” (Máté 10:25a). Ebben az intézetben minden értelmet felülhaladó bölcsességre, életművészetre és tapasztalatra lehet szert tenni. Ezért „aki mindvégig állhatatos marad”, az eljut a szellemi és lelki érettségnek olyan tökéletes fokára, amelyet evilági tanulás során soha el nem érhet. — „**Ő, ezért küzdeni érdemes!**” *Bányai Ernő*

100 — 10 = 90

*Száz — mínusz tíz Testvér!
Épp arra gondoltam
Lesznek-e éveim
Tíz, meg egy, plusz nyolcvan?*

*Bármennyi is az év,
Fontosnak azt tartjuk,
Hogy lelki kincsünket
Másoknak is osszuk.*

*Mert mit bőven adunk
Társainknak szívből,
Visszkapjuk mind azt
Istenünk kezéből.*

Mátyás Kálmán

Miért imádkozzunk az asztalnál?

(I. Tim 4:1—5, II. Móz. 4:25)

„Milyen álmós szegényke! Itt az asztalnál szundított el” — mondta egy hölgy, amikor gyerekfejjel hálaimára hajtottam fejem, mielőtt a csemegéhez hozzáfogtam volna. Eszébe sem jutott, hogy talán imádkozom.

Ebből és más tapasztalatokból fiatalon megtanultam, hogy minden családban más a szokás az evés előtti imával kapcsolatban. Van ahol anélkül fogyasztják el az ételt; van ahol egyszer; s van ahol kétszer is imádkoznak.

Mi a helyes? A Bibliából azt látjuk, hogy az *evés előtti ima* úgy az Ó-, mint az Újtestamentumban gyakorlati tá vált (I. Sám. 9:13, Máté 14:19, Csel. 27:35). Ennélfogva levonhatjuk azt a következtetést, hogy gyakorlata igeszerű: vagyis Isten gyermekéhez illő. Hogy hányszor imádkozunk, az már családi tradícióntól függ. Az a lényeg, hogy imádkozunk.

Általában véve az egyszer imádkozók *evés előtt* imádkoznak. Ezek hálát adnak az ételért, az étvágyért, és Isten áldását kérik a táplálékra. Míg a kétszer imádkozók *evés előtt* és *evés után* is imádkoznak. Ezek evés előtt áldást kérnek és evés után mondanak csak hálát. Mindkettő helyes, mert egyformán kifejezi az evéssel járó imatémát; azaz az áldáskérést és a hálát.

De miért imádkozzunk az asztalnál?

Több okból.

Először tehát azért, mert *igeszerű*.

Másodszor azért, mert ez *Istent dicsőítő*. Atyánk elvárja, hogy az Ő dicsőségére együnk és igyunk. „...akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére míveljete” — olvassuk az I. Kor. 19:31-ben. Ezt pedig ima nélkül nem lehet megtenni.

Múlt vasárnap egy étkezédben ebédeltünk. Velünk szemben ült egy jól öltözött, magános fiatalember. Csodálkozásunkra evés előtt minden szégyen nélkül, meghajtott fejjel imádkozott. Ebből megértettük, hogy Isten gyermeke. Azaz, evés előtti imája hitéről tett bizonyosságot. Nyilván ez egy mód az evés általi Isten-dicsőítésre. Egy másik mód meg az, amikor főként azért eszünk, hogy Isten szolgálatára erő nyerjünk. Meg az is, amikor azt és any-

nyit eszünk, meg iszunk, ami nem botránoztat meg másokat.

Harmadszor azért imádkozunk az asztalnál, mert az *étel* — *szentelő*; mivel kérésünkre Isten megszenteli a táplálékot számunkra. Pál apostol így ír erről: „Mert Istennek minden teremtet állata jó... ha hálaadással élnek azzal; Mert *megszenteljük* Istennek ígéje és *könyörgés által*” (I. Tim. 4: 4—5.)

Az ételszentelés sok mindent jelenthet. Jelentheti azt, hogy ha véletlenül romlott, vagy mérgező ételt ettünk: Isten csodásan megóv a gyomormérgezésről. Vagy azt, hogy testünk kémiai működését úgy irányítja, hogy az egészséges étel minden cseppje táperővé válik számunkra (helytelen működés sok táperőtől megfoszthat). Vagy azt, hogy esetleges gyenge gyomrunkat emésztőképesé teszi. Vagy talán azt, hogy az étel hatására gyengeségből felfrissít, stb. S mindezt azért teszi, hogy hasznosabb eszközök legyünk.

Már az Ótestamentumban olvassunk olyasmiről, hogy Isten megjavította a mérgező ételt, vagy vizet szolgálta kérésére (II. Kir. 4:38—41, 2:19—22, és II. Móz. 15:24—26). Meg arról, hogy valakinek csodás felfrissítésére ételt (mézet) használt. S az Újtestamentumban meg azt ígérte, hogy szükség idején még halálos italt is ártalmatlanná tesz gyermekei számára (Márk

16:17—18). Ezek nyilván étel és ital *megszenteléséről* beszélnek.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ennél fogva ehettünk és ihatunk, amit és amennyit csak akarunk. Szándékosan nem szabad ártalmas dolgot, vagy mennyiséget fogyasztanunk. Ezzel Istent kísértjük. De ha betartjuk az egészséges táplálkozást és a mértékletesség szabályait, akkor imádkozhatunk és várhatunk áldást.

Negyedszer azért is imádkozunk az asztalnál, mert *ez egészséges*. Napjainkban az orvosok is ajánlják, hogy evés előtt csillapodjunk le, mert ez elősegíti az egészséges emésztést. Erre pedig a legjobb az imában való lecsendesedés.

Ötödször meg azért, mert ez *Isten iránti engedelmisséget bizonyító*. A kezdetben idézett ígék szerint Isten kívánja, hogy hálát adjunk a táplálékért. Ennélfogva az ételért, meg az egészséges étvágyért való hálaadás Isten iránti engedelmisséget jelent.

„Milyen álmós szegényke” — mondta ismerősöm, mikor gyerekfejjel hálaimára hajtottam fejem csemegéinek fogyasztása előtt. Szegény nem tudta, hogy imádkozom, mert őt senki sem tanította meg az asztalnál való ima fontosságára. Mi azonban ma már tudjuk, hogy *gyakorlata igeszerű, Istent dicsőítő, ételt megszentelő, egészséges és Isten iránti engedelmisséget bizonyító tett. Ezért fontos, hogy imádkozunk az asztalnál!*

Mátrai Mihályné

LÁBAINÁL, A HEGYEN

(Máté 5—7. rész)

BALÁZS KÁROLY

Kitáruzkodott a Logosz. Ugyanekkor megnyitották házaik belsejét az egek is: a Mindenség közeljött, le egészen a bűnös emberig. Ültünk a napáradásban, mezők juhái. Ültünk lábainál, s testvérek lettünk mindnyájan, egyek a kegyelemben, mi Atyánkban; elmerülve az életet hozó szempárban. Ültünk lábainál, fenn a hegyen, hazatalálva, közel a megnyílt egekhez. Testvérei lettünk egy szent családnak; mélységeiket ismertetik az ígék: terhek hullnak, sebek gyógyulnak, karok ölelésre vágnak; s valami forr, változik, benn, mélyen a szív rejtékében. Kitárukszik a Logosz. Ugyanekkor megnyitották házaik belsejét az egek is: a Mindenség közeljött, le egészen a bűnös emberig. Ültünk a napáradásban, mezők juhái. Életet táro tanítás: szolgálni névtelen, lenni só, fénylő mécses; haladni növekvő alázatban, figyelve vezérlő pásztortojára. Testvérei lettünk egy szent családnak.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1988. március 20.

JÉZUS A GECSEMÁNÉBAN (Máté 26:36—56)

Az utolsó vacsora után Jézus 11 tanítványával kiment a Gecsemáné kertbe. Ott egy helyen hárommal tovább ment. Ennek a háromnak az lett volna a feladata, hogy „vigyázzanak vele”. Ebből két dolgot tanulhatunk. Az egyik az, hogy Jézusnak voltak bizalmasai. *Ennélfogva mi is kereshetünk, vagy válhatunk mások lelki bizalmasává.* A másik az, hogy bár minden tanítvány egyformán fontos volt a Mester számára, bizalmasává mégis csak keveset választott. Hasonlóan: nekünk is minden hívő ember egyformán értékes testvérünk, mégis *bizalmasunkká csak néhányat válasszunk.* Ezek legyenek titoktartó, szent életű, keresztyének.

Mikor négyen maradtak, elmondta, hogy halálosan gyöttrődik, s kérte őket, hogy „vigyázzanak vele”. Ebből megláthatjuk, hogy *a Megváltó valóban mindenestől fogva hozzánk hasonlóvá vált, ennél fogva megértő és segítőkészes közbenjárónk (Zsid 2:17). Forduljunk hát hozzá bizalommal.*

Nyilatkozata után egyedül még egy kicsit előbbre ment és hangosan kiáltott a mennyei Atyához mondván: „Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; s mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” Ezzel a kifejezést adott annak, hogy a) *neki van egy speciális akarata* (a kereszthalál elkerülése); de b) *az Atya akaratának teljesülése érdekében lemond arról.* A mi életünkben is előfordulhat, hogy testünknek van speciális akarata. Ez nem is baj. Istent érdeklí, hogy mit akarnánk. Csak az a lényeg, hogy *Isten akaratát helyezzük előbbre.*

Jézus imája után odament bizalmasaihoz, és alva találta őket. *Fájt neki, hogy társai nem álltak helyt.* Fájt az Istennek ma is, ha a közbenjárás szolgálatában nem állunk helyt. Ezért, amikor *ígérjük, hogy imádkozunk valakiért, akkor tegyük is meg!*

Fájdalmában azért volt annyi ereje, hogy figyelmeztesse őket az éberségre mondván: „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne esetek.” Figyelmeztetése nekünk is szól. Imádkozzunk, és vigyázzunk; *A keresztyén életben nincs helye az elpegyhűdésnek.*

Ezután még egyszer imádkozott: visszajött s alva találva őket harmadszor is „*egyedül kiáltott, meghozza ugyanazon szavakkal*”. Ennélfogva *nem szégyen, ha a legsúlyosabb próbák idején szívünk sajgása következtében csak arra van erőnk, hogy megismételjük első, szívből fakadó imánkat.*

Velem előfordult, hogy csak annyit tudtam ismételtelen kiáltani: „Uram, segíts!” — mert többre nem volt erőm. Isten megértett, és megsegített.

Jézust is megsegítette, mert bár tervét nem változtatta meg, de békés nyugalmat adott számára. Ezért tudta a Megváltó harmadik imája után nyugodtan mondani, hogy „*Keljetek fel, menjünk!*” Azaz *a három tusa után kész volt a szenvedésre, és kereszthalálra, mert Atyja felkészítette.*

*

Aranymondattal: Máté 26:41

*

Napi áhítat:

Márc. 14. H. Máté 6:7—18
Márc. 15. K. Luk. 22:39—46
Márc. 16. Sz. Máté 26:36—41
Márc. 17. Cs. Ján. 12:24—36/a
Márc. 18. P. Máté 36:42—46
Márc. 19. Sz. Ján. 18:1—14
Márc. 20. V. Máté 26:47—56

1988. március 27.

KIHALLGATÁS ÉS KERESZTREFESZÍTÉS (Máté 27:11—22, 35)

A gecsemánéi árulás estjén Jézus Annás, majd Kajafás elé került kihallgatásra. Másnap reggel aztán összeültek a főpapok, vének, írástudók és a tanácsbeliek, és eldöntötték, hogy „megöljék”. Ennek érdekében viszont szükségük volt külső segísége, mert nekik nem volt szabad ölniük (Ján. 18:31/b). Így hát találniuk kellett egy embert, akit tervük véghezvitelére manipulálhatnak. Pilátus — a helytartó — volt a legalkalmasabb erre,

ugyanakkor ítélettelre is volt hatalma.

Tanácskozás után elvitték Jézust Pilátushoz. Maguk azonban nem mentek be, „hogy meg ne fertőztessenek, hanem megehessék a húsvéti bárányt” (Ján. 18:28). Kint viszont manipuláltak. Ebben az esetben a törvényt játszották ki. Vagyis embert és helyzetet egyaránt manipuláltak, hogy tervüket végrehajthassák.

Korunkban ezt a magatartást machiavellizmusnak (olvasd: makiavellizmus) nevezik arról a firenzei államférfiről, aki céljai elérésére minden eszköz alkalmazását gátlástalanul jogosnak tartott.

Az ilyen emberek vezetőképesek és vagy örökölték, vagy neveltetésük következtében vették át ezt a természetet. De bárhogyan is váltak azzá, társaságuk fásztó és befolyásuk veszélyes (mint példánkban is látható). Ezért tartsunk önvizsgálatot: Egyéni kapcsolataimban, ill. gyermek-nevelésemben, házastársi, rokon, baráti viszonyaimban; aztán egyházgyűlési javaslataimban; s végül még imáimban is őszinte, és egyenes vagyok, vagy manipulálásra hajlok? S Isten segítségével törekedjünk becsületességre.

Az említett manipuláló vezetőség Pilátus előtt azzal vádolta Jézust, hogy császár ellenes és „magát király-Krisztusnak” tartó ember (Luk 23:2). A helytartó megkérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?” „Te mondd”, ill. „Úgy, ahogy mondtad” — válaszolta. De tisztázta, hogy nem földi király (János 18:36). A vezetők többi vádját nem védte ki. Annyi felvilágosítást megadott, amennyiből felismerheték volna őt, és megérthették volna. Jó lenne megtanulni ezt a bölcs lélekmentési módszert.

Pilátus felismerte, hogy „irigységből adták őt kézbe”; és ártatlan (v. 14; Ján. 19:8; Márk 15:10; Luk. 23:14). Ezért többféle kiutat keresett. Elküldte Heródeshez; a Barrabás helyett Krisztusnak kegyet kínált; és alkudozott a vádlókkal. De mégis elítélte, nehogy császárárúlással vádolják. Vagyis érdekből, tudatosan vétkezett!

Így hát hosszadalmas kínzás után megfeszítették az Isten Fiát. Aztán sorsvetéssel szétosztották ruháit. Megint beteljesedett egy prófécia, hogy

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

minden ember felismerhesse öbenne
az ígért Megváltót.

Aranymondát: Máté 27:22

Napi áhítat:

Márc. 21. H. Máté 26:57—68

Márc. 22. K. Máté 26:69—75

Márc. 23. Sz. Máté 27:3—10

Márc. 24. Cs. Máté 27:1—2, 11—14

Márc. 25. P. Máté 27:15—26

Márc. 26. Sz. Máté 27:32—44

Márc. 27. V. Máté 27:45—56

Mátrai Mihályné

A FÉRFISZÖVETSÉG ROVATA

Rovatvezető: **Marosi Béla**
32985 Charmwood Oval, Solon, OH 44149
Elnök: **Novák László**
Alelnök: **Tóth György**
Pénztáros—jegyző: **Panta István**

HÓBÁB KARRIERJE

(4Móz. 10:29—32)

„Ha velünk jössz, akkor részesíteni fogunk abban a jóban, ami jót velünk tesz az Úr.”

A karrier, az életpálya szinte kirajzolja valakinek az életét. Némelyek nagy áldozatokat hoznak a felívelésért, mások könnyen emelkednek a sikerek magaslatára.

Minden keresztyénnek érdeke, hogy szép karriert csináljon, hogy minél magasabbra emelkedjék életpályáján, mert bár mindenki a földön kezd el, de a mennyben kívánja befejezni.

Hóbáb midiánita, tehát pogány családban született, Reuél fiaként. Testvérét, Cipporát vette Mózes feleségül, így lett Hóbáb Mózes sógora. Hóbáb Mózes társaságába került, bizalmas barátok lettek és Hóbáb osztozhatott a választott nép vezérének minden gondjában, bajában. De nagy előnye is lett ebből, mert megismerte az egy igaz Istent, megtanulta a Neki való engedelmisséget, mert látta Isten törvényének, terveinek igazságát, szilárd-ságát.

Mégis, Hóbáb és Mózes majdnem elvált egymástól. Ekkor Mózes ünnepelesen megkéri Hóbábot, hogy jöj-jön velük, az izraelitákkal az ígért földjére. Ez a beszélgetés már a nagy menetelés, a vándorlás közben történt,

mert Hóbáb először így szólt: „Nem megyek, inkább *hazamegyek* hazám-ba.” Végül mégis megnyerte őt Mózes és a társaságában maradt, mint meg-tisztelt, tanácsbeli ember.

Hóbáb beolvadt Izráel népébe, és együtt örökölt velük Kánaán földjén. Ezzel a csatlakozással kötelességeket vállalt, de jogot is szerzett. Így van ez ma is. Ha valaki Krisztus gyülekezeté-hez csatlakozik és a közösségbe beol-vad, felséges jogokat nyer, de kedves kötelességeket is teljesít. Joga van Jé-zus példáját követni a bemeztetésben, joga van az Úr halálát hirdetni a gyüle-kezeti úrvacsorában, joga van Istent Atyának szólítani. De feladatokat is kell teljesítenie. Nem azt kell várni, hogy a gyülekezet nekem szolgálatot tegyen, hanem, azt kell keresni, hogy milyen szolgálatokat tehetek én a gyü-lekezet javára, előnyére? Isten nem ha-szonlesőkkel akarja benépesíteni az ő országát, hanem szorgalmas munká-sokkal, akik imádkozva dolgoznak.

Hóbábnak áldozatot is kellett hoz-nia, hogy az Úr népéhez tartozhasson, le kellett mondania a hazájáról és a rokonairól. A Krisztus gyü-lekezetéhez való tartozásért is sok esetben le kell térni a családtagok lelki útjáról.

Mózes nem mehetett be az ígért földjére, csak a Nébó hegyéről pillant-hatta meg a messzi távolban. Ha az ember jó és szép karriert akar csinálni, földi útjának valamely szakaszában Is-ten választott népéhez, Krisztus meg-váltottjaihoz kell csatlakoznia. *Meg kell térnie*, hogy a Krisztus gyülekeze-tével folytathassa zárandoklását a mennyi Kánaán felé.

Kedves olvasó, van-e célja életpá-lyádnak, vagy még bizonytalan úton

vándorolsz? Ha még nem vagy Krisz-tus gyülekezetének tagja, siess, míg nem késő... Ha pedig már tagja vagy, légy hű mindhalálig! Ez a szép karrier.

Szabó András

(1937)

(A Múlt-Jelen-Jövő naptárból közli: M.B.)

SÁTÁNIZMUS

Döbbenetes hírt hoztak az amerikai lapok az Associated Press hírközlő iro-da jelentése alapján.

A newarki (N.J.) katolikus iskola egyik tanára dolgozatokat íratott tanít-ványaival, különböző nem keresztyén vallásokról. Az egyik jó tanuló érdeklődését a kutatásai nyomán felkeltette a sátánizmus nevű mozgalom. A moz-galmat tanulmányozta. A diák hetek alatt megváltozott. Makacs, minden szép és jó ellensége lett.

A könyvtárban a sátánizmusról szó-ló műveket olvasgatta, majd a mélyre-ható tanulmányozás után a sátániz-mus foglyává vált és azt tette, amit a sátánizmus előírt. 12 késszúrással meg-ölte édesanyját, kísérletet tett édesapja és tíz éves öccse megölésére házuk fel-gyújtásával, és végül elmetszette saját torkát és csuklója ereit, s meghalt.

Ennek a hihetetlenül borzalmas ese-ménynek a sátán volt az értelmi szerző-je. Sok, úgynevezett keresztyén nem hisz a valóságos, személyes sátánban. Az Úr Jézus hitt. Így írta János apos-tol I. levele 3. részében: „Azért jelent meg az Embernek Fia, hogy az ördög (sátán) munkáit lerontsa” (8. v.).

A fent említett szörnyű eset élesen szembeállítja a sátán munkáját az Úr munkájával. A sátán halált osztogat, Krisztus életet ad. „A beszédek, ame-lyeket én szólok nektek: élet” (János 6:63). A newarki diák a sátán és köve-tői szavait olvasta, s ennek eredménye-ként ölt és öngyilkos lett. Akik Krisz-tus beszédét olvassák és hisznek an-nak, aki a beszédet mondta, életet, örökéletet nyernek.

Hiszünk a sátán befolyásában és ere-jében, ezért vigyázunk és ellenállunk. Hiszünk az Úr Jézusban, aki életet ad és segít, hogy az ördög munkáit mi is lerontsuk.

Az Úrnak félelme feje a bölcsesség-nek.

Példabeszédek 1:7

Prayer is the Key to Heaven
But Faith unlocks the door